

The silent recitation of the Amidah continues here:

Holy are You and holy is Your name. Holy are those who praise You daily.

On Shabbat before Yom Kippur substitute these words for the line which follows:

Praised are You, Lord, holy King.

Praised are You, Lord, holy God.

The Reader's chanting of the Amidah continues here:

Moses rejoiced at the gift of his destiny when You declared him a faithful servant, adorning him with splendor as he stood in Your Presence atop Mount Sinai. Two tablets of stone did he bring down, inscribed with Shabbat observance. And thus is it written in Your Torah:

The people Israel shall observe Shabbat, to maintain it as an everlasting covenant throughout all generations. It is a sign between Me and the people Israel for all time, that in six days the Lord made the heavens and the earth and on the seventh day He ceased from work and rested.

You have not granted this day, Lord our God, to other peoples of the world, nor have You granted it, our King, as a heritage to idolaters. Nor do those outside the covenant know its rest which You have given lovingly to the people Israel, Your beloved descendants of Jacob. May the people who make the seventh day holy find satisfaction and delight in Your generosity. The seventh day have You chosen to make holy, declaring it most precious, a day recalling the work of Creation.

Our God and God of our ancestors, accept our Shabbat offering of rest. Add holiness to our lives with Your mitzvot and let Your Torah be our portion. Fill our lives with Your goodness and gladden us with Your triumph. Cleanse our hearts and we shall serve You faithfully. Lovingly and willingly, Lord our God, grant that we inherit Your holy gift of Shabbat forever, so that Your people Israel who hallow Your name will always find rest on this day. Praised are You, Lord who hallows Shabbat.

Accept the prayer of Your people Israel as lovingly as it is offered. Restore worship to Your sanctuary. May the worship of Your people Israel always be acceptable to You.

The silent recitation of the Amidah continues here:

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

On Shabbat before Yom Kippur substitute these words for the line which follows:

ברוך אתה יהוה המלך הקדוש.

ברוך אתה יהוה האל הקדוש.

The Reader's chanting of the Amidah continues here:

ישמח משה במתנת חלקו, כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת, בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לוחות אבנים הוריד בידו, וכתוב בהם שמירת שבת, וכן כתוב בתורתך:

ושמרו בני ישראל את-השבת, לעשות את-השבת לדרתם ברית עולם. ביני ובין בני ישראל אות היא לעלם, כי ששת ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ, וביום השביעי שבת וינפש.

ולא נתתו, יהוה אלהינו, לגויי הארצות, ולא הנחלתו, מלכנו, לעובדי פסילים, וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים, כי לישראל עמך נתתו באהבה, לזרע יעקב אשר בם בחרת. עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך. והשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, וזכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך וזמן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה ובכרצון שבת קדשך, וננוחו בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה מקדש השבת.

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את-העבודה לדביר ביתך, ותפלתם באהבה תקבל בכרצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

Our God and God of our ancestors, on this day of

Rosh Hodesh Pesah Sukkot

remember our ancestors and be gracious to us. Consider the people Israel standing before You praying for the days of Messiah and for Jerusalem, Your holy city. Grant us life, well-being, lovingkindness, and peace. Bless us, Lord our God, with all that is good. Remember Your promise of mercy and redemption. Be merciful to us and save us, for we place our hope in You, gracious and merciful God and King.

May we witness Your merciful return to Zion. Praised are You, Lord who restores His Presence to Zion.

When the Reader chants the Amidah, the congregation recites this passage silently while the Reader continues with the next passage

We proclaim that You are the Lord our God and God of our ancestors, Creator of all who created us, God of all flesh. We praise You and thank You for granting us life and for sustaining us. May You continue to grant us life and sustenance. Gather our dispersed to Your holy place, to fulfill Your mitzvot and to serve You wholeheartedly, doing Your will. For this we shall thank You. Praised be God to whom thanksgiving is due.

We proclaim that You are the Lord our God and God of our ancestors throughout all time. You are the Rock of our lives, the Shield of our salvation in every generation. We thank You and praise You morning, noon, and night for Your miracles which daily attend us and for Your wondrous kindnesses. Our lives are in Your hand; our souls are in Your charge. You are good, with everlasting mercy; You are compassionate, with enduring lovingkindness. We have always placed our hope in You.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֹנָנוּ וּפְקֻדוֹנָנוּ, וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בָּיוֹם

Rosh Hodesh: ראש החודש

Sukkot: חג הסוכות

Pesah: חג המצות

הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

When the Reader chants the Amidah, the congregation recites this passage silently while the Reader continues with the next passage

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בֶּשֶׁר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעֲבָדְךָ בְּלֵב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַסִּיָּה שְׂבָב־לִיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲת, עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים. הַטוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֻסְדֶּיךָ, מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ.